

Руската държава, отъ когото е и Курландски дукъ.

»Отъ описката на именията и отъ книгитъ, узнали бѣхъ че покойниятъ князь Менчиковъ ималъ значителни сумми пари въ банкитъ на Амстердамъ и на Венеция. Руското министерство ся опита много пжтя да држине тѣзи сумми; но управителитъ на тѣзи банки, привързани на мѣстнитъ си обичай, отказахъ съкоги да ги испуснѣтъ изъ ржце, безъ да сядовѣржѣтъ че този князь или наслѣдницитъ му сж вѣки свободни и господари да ся располагагъ. Прѣдполагатъ че тѣзи пари, повѣки отъ петъ стотинъ хиляди рубли, заслужили за зестра на госпожа Биренъ, и че по тая причина младиятъ князь Менчиковъ можялъ да стане капитан-лейтенантъ на царскитъ гвардии. Освѣнъ това отдаде му ся йоще и петата часть отъ земнитъ имения що имаше баща му.«

XIII.

Царицата Анна, като ся доби отъ прѣстолтъ чрѣзъ жертвата на чуждинитъ и чрѣзъ силното отблжскванне на законнитъ наслѣдници, завѣща, при умираието си, прѣстолтъ на едно нѣколко мѣсечно дѣте, синъ на племѣнницата ѳ — Меклембургската дукеса. Това дѣте, на име Иванъ, йоще пелиначе, получи клетвата на държавата.

Биренъ, любимийтъ на покойната царица, мисляше, чрѣзъ страхтъ, да царува йоще и подиръ нея подъ името на това дѣте. Но, вжрлийтъ и славолубимийтъ Муничъ, генералтъ на войскитъ, като ся завжрна отъ Каржмъ, развжгнува солдатитъ противъ управителтъ, нападна ношѣмъ палатгътъ, влѣзи въ спалнята на Бирена, разбужда го съ саблята въ ржка, вржзва го въ лѣглото му голъ, дига и жена му, която ся нападаше съ докачителни думи отъ солдатитъ му, и двамата ги испраца въ Сибирскитъ далбочини — този леденъ пжкжлъ на държавнитъ прѣстжнници — въ една отдѣлна джрвена стая на която самъ той даде образтъ за да може неприятелтъ му да ся наказва повѣки. Ивановова майка ся провжзгласи като управител-